

Иван Вазов

Панагюрските въстаници

Боят настава, тупат сърца ни,
ето ги близо наште душмани.
Кураж, дружина вярна, сговорна.
Ний не сме веке рая покорна!

Нека с тоз удар врага да смажем,
нека му гордо, братя, докажем,
че сме строшили мръсни окови,
че сме свободни, а не робове.

Гледайте в този пряпорец красен,
лева как тича волен, ужасен!
Левове всички днес се явете
люти и страшни за враговете!

Кого ли плашат турци злокобни?
Нихната ярост, удари злобни
ще се разбият нищожни, слаби,
в нашата правда, в нашите саби!

Ний за живота нямаме жалост,
но да не умрем, братя, на халос –
нека се мъчим колкото можем
повеч душмани мъртви да сложим!

Ако пък паднем в битката славно,
то в България ще незабавно
нови юнаци пак да въстанат
и вместо нази бой ще зафанат!

Нека мрем, както нявга сме мрели,
да живејм волни как сме живели!
Кураж, другари! Бог ще ни брани!
Смърт на вековни, черни тирани!

1875

КРАЙ

Източник: Словото

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4273>]